

— Нашият господар отива на ловъ, отговори Едиконъ. Въ сжщностъ той знаеше, че Атила се готви за новъ походъ противъ Византия, тъй като императорътъ Теодосий не изпълняваше условията на сключения договоръ. Трѣбваша още нѣколко дни, за да стигнатъ до Дунава. Най-сетне пратеницитѣ стигнаха Дунава и се приближиха до лагера на Атила. Едиконъ изпрати хора да съобщатъ на последния, че е пристигналъ, заедно съ пратеници отъ византийския императоръ.

Следъ известно време пристигнаха двама конника.

— Нашият господаръ заповѣда да дойдете въ лагера, казаха тѣ на пратеницитѣ.

Въ 9 часа гърцитѣ бѣха въ лагера и пожелаха да се постави шатрата имъ на една близка височина.

— Това е невъзможно, когато шатрата на господаря е въ равнището, имъ се каза.

Мина доста време. При гръцкитѣ пратеници се явиха първенцитѣ на Атила.

— Нашият господаръ, казаха тѣ, иска да знае, каква е мисията на императорскитѣ пратеници.

— Ние дойдохме отъ името на единъ императоръ, отговориха горделиво гърцитѣ, и не можемъ никому другиму да съобщаваме нашата мисия, освенъ лично на Атила. Ако вашиятъ господаръ не желае лично да се явимъ предъ него, ние сме готови веднага да се върнемъ назадъ.

Атила заповѣда пратеницитѣ да се явятъ при него въ шатрата. Той, седейки на дървенъ тронъ, прие хората на византийския императоръ.

— Това писмо, силни господарю, Ви изпраща нашиятъ императоръ. Приемете го, а заедно съ него Ви предаваме неговитѣ сърдечни благопожелания за здраве и дълъгъ животъ, каза благородникътъ Максиминъ. Думитѣ му бѣха преведени отъ Вигелъ.

Атила, гледайки го право въ очитѣ, каза съ твърдъ гласъ:

— Азъ пожелавамъ на вашия императоръ всичко онова, което той желае и което таи въ сърдцето си за Атила! . . . Какъ ти, жалко човѣче, имашъ куражъ да се явишъ предъ мене, когато знаешъ, че твоятъ императоръ не е изпълнилъ точкитѣ на договора, който азъ сключихъ миналата година съ него, когато превзехъ Нишъ? Азъ му напомнихъ за последенъ пжтъ да изпълни договора си и забранихъ на гърцитѣ да устройватъ пазарище въ този градъ.

Атила ги покани да напуснатъ шатрата му.

Пратеницитѣ на Теодосий останаха въ недоумение. Тѣ се пи-